

Vc.

manet. Quanta autem uis amicitiae sit ex hoc
maxime intelligi potest quod ex infinitate so-
cietate generis humani quaz cœliauit qui
a cœliauit ipsa natura. Ita contracta res est
quæducta in angustiis. Ut omnis caritas aut inter
duos aut inter paucos iungeretur. Est enim
amicitia nichil aliud nisi omnius diuinorum hu-
manarumque regis. cui benivolentia & caritate &
consensio. Quia quidque haud scio an excepta sa-
pientia. Nichil melius homini adiutum immortalis
est datum. Diuitias alij preponunt alij bonam
ualitudinem alij potestiam alij honores. Multi etiam
uoluptates beluarum hoc quod extremum est. Illa autem
superiora caduca sunt quicquid certa posita nota in
cœsilis nostris quod infortune temeritate. Qui autem
sumus bonorum uitiorum tute ponunt preclaram illi que-
dilectam. Sed hec ipsa uirtus amicitia magnificat & co-
tinet nec sine uirtute amicitia ullo modo esse po-
test. Ja uirtute ex consuetudine uite nostre ser-
monisque nostri interpretemur. Hec eam ut
quidam docti uerborum magnificientia metiam-
ur. uiuosque bonos eosque habentur numerem.
Paulos. Cathones. Gaios. Sciriones. philos. his

Epi. 1. Met.